

شکست نظریه موج توماس یانگ

نگارنده: حمید

چکیده

در این مقاله نگارنده قصد ندارد استدلال نماید که در یک تفسیر واقع بینانه از نظریه کوانتومی (مکانیک کوانتومی) نور تنها به صورت بسته های انرژی به نام فوتون منتشر می شود و فیزیک تنها-ذره می تواند به طور موفقیت آمیزی رفتار طبیعت را توضیح دهد، یا بر این مقوله پافشاری کند که شکست نظریه موج به این علت است که نمی تواند اثر فوتولکتریک (Photoelectric Effect)، اثر کامپتون (Compton Effect)، تابش جسم سیاه (Black-Body Radiation) ... و غیره را توضیح دهد. بلکه تلاش بر این است نشان داده شود که پس از گذشت حدود دویست سال از زمانی که توماس یانگ (Thomas Young 1773-1829) نتایج آزمایش های دو شکافی خود را منتشر نمود، آنگونه که به نجمن سلطنتی لندن ارائه شده است، داده های کافی وجود دارد تا اثبات نمائیم نظریه موج توماس یانگ دور از واقعیت و ذاتاً نادرست است. این ادعا مبتنی است بر سطح فناوری امروزین که کاربرد شیوه های نوین برای آزمایش ها و انداره گیری های بسیار دقیق و درست را ممکن ساخته است. از اینرو به نظر می رسد یک "تغییر پارادایم" در این مورد ضروري است.

واقعیت هائی که در چارچوب یک "پارادایم" غیر قابل توضیح هستند آغازگر "بحran پارادایم" می باشند و در دنباله آن "گفتگوی پارادایم" را خواهیم داشت که در نهایت به "تغییر پارادایم" می انجامد.

۱- پارادایم چیست؟

اجازه دهید نگاهی داشته باشیم به تعریف زیر در مورد "پارادایم" که بر گرفته شده از یک متن فارسی است و تا اندازه ای موضوع را روشن می کند:

"هر پارادایم؛ مجموعه‌ای از مفروضات پایه و سامانمند است که به گونه‌ای نا آگاه و ناگزیده؛ در گذر زندگی؛ در ذهن انسان‌ها جای می‌گیرد، و فرایند شناخت آنها از جهان را هدایت می‌کند. کارکرد این مفروضات همچون کارکرد چشم‌های یک فیلتر و یا مشوری هستند که داده‌های حسی ما از آن می‌گذرد و شناخت ما را پدید می‌آورند. هندسه اقلیدسی، قانون ارشمیدس، تئوری ذره‌ای نور (و نیز تئوری موجی نور)، اصل مبارزه طبقاتی همچون نیروی محرك تاریخ، و مانند آن، هنگامی که به یک باور عمومی و بی‌نیاز به استدلال تبدیل شوند؛ یک پارادایم به شمار می‌روند. هر پارادایم، در نهاد خود، ممکن است درست باشد یا نادرست؛ اما تا هنگامی که ما آن را درست می‌دانیم؛ همه دانسته‌ها و داوریهای خود را برپایه آن پارادایمی که در ذهن ما خانه کرده استوار می‌کنیم . پارادایم‌ها در گذر تاریخ ممکن است تغییر کنند و یا جا به جا شوند. با این تغییر؛ روش اندیشه‌یدن و متدولوژی شناخت انسان نیز تغییر می‌کند. همانگونه که تا پیش از گالیله (Galileo Galilei 1564-1642)، تصویر انسان از فضای کیهانی به گونه‌ای بود، و پس از آن؛ به گونه‌ای دیگر.

پارادایم‌ها از منابع گوناگونی سرچشمه می‌گیرند: دستگاه‌های فلسفی، دین و باورهای دینی، خرافات، افسانه، دانش تجربی، تبلیغات تکراری، و مانند آن. ویژگی بنیادین هر پارادایم در اینست که اکثر انسانهای مرتبط آن را درست و بی‌نیاز به استدلال می‌دانند."

نگارنده از هرگونه فرضی هراس دارد، چون حتی یک فرضی کوچک نادرست ممکن است به یک فاجعه بیانجامد.

۲- پارادایم غالب و رایج

اگرچه ممکن است خواننده با پارادایم غالب و رایج در مورد نظریه موج و دوگانگی موج-ذره زندگی کند یا با آنها آشنا باشد، ولی مناسب است در اینجا مرواری کوتاه بر آنها داشته باشم. برای انجام این کار دو مرجع از اینترنت انتخاب شده است، اولی یک مرجع آکادمیک و دیگری یک مرجع عادی است.

۱-۲- مرجع آکادمیک

این مرجع که می توان آنرا تاریخچه ای در مورد نظریه های موجی بودن و ذره ای بودن نور در نظر گرفت، مقاله ای است زیر عنوان: "The Dual Nature of Light as Reflected in the Nobel Archives". این مقاله که

ابندا به عنوان یک خطابه دانشگاهی ایراد گردید، برای اولین بار توسط Gösta Ekspong استاد فیزیک دانشگاه استکهلم در دوم دسامبر سال 1999 انتشار یافت. بعضی از نکات مطرح شده در آن به شرح زیر است:

• دوگانگی موج- ذره

در اوایل قرن نوزدهم آزمایش هائی پیشنهاد گردید و انجام شد تا نشان داده شود که نور یک حرکت موجی است. یکی از شخصیت های کلیدی در این تلاش ها توماس یانگ (Thomas Young) بود، یعنی یکی از هوشمند ترین دانشمندانی که جهان به خود دیده بود. او در سال 1803 تفرق و تداخل نور را بررسی کرد که نتایج آن پشتونه محکمی بود در تأیید نظریه موجی نور که توسط کریستین هویگنس (Christian Huygens 1629-1695) مطرح شده بود و در مقابل با نظریه ایساک نیوتون (Isaac Newton 1642-1727) یعنی نظریه ذره ای نور قرار داشت. پژوهشگران دیگری نیز در این زمینه کمک نمودند از جمله آگوستین-ژان فرنس (Augustin Jean Fresnel 1788-1827) که نشان داد نور یک موج عرضی است.

• شواهدی برای ماهیت ذره ای نور

در کتاب های درسی فیزیک معمولاً به دو پدیده اشاره می شود که نمایش دهنده ماهیت ذره ای نور هستند: ۱) اثر فتوالکتریک ۲) تفرق کامپتون اشعه X.

در بعضی متون نه چندان حساس رویداد سومی نیز ندانسته نقل قول می شود، و آن کشف بسته های انرژی (energy quanta) توسط پلانک است که او هنگام تحلیل تابش حرارتی انجام داد. کمیته نوبل با جایزه فیزیک در سال 1918 این کشف به یاد ماندنی را ستایش نمود، اما مرتكب این اشتباه نشد که اعتبار کشف ماهیت ذره ای نور را به پلانک بدهد.

• جایز برای کشف ماهیت دوگانه ماده

ماهیت دوگانه نور به دوگانگی مشابهی در ماده نیز گسترش یافت. در ابتدا به الکترون ها و اتم ها به عنوان ذره نگریسته می شد. در سال 1929 جایزه نوبل فیزیک به خاطر کشف ماهیت موجی الکترون به شاهزاده لئوپل-ویکتور دو بروگلی (Prince Louis-Victor de Broglie) اعطای گردید. اثبات آزمایشگاهی آن توسط Sir George Paget Thomson از لندن Clinton Joseph Davisson، از نیویورک، و Shroedinger (Erwin Schrödinger) در سال 1925 معادله موج غیر نسبیتی برای الکترون را کشف نمود، مکانیک موج ابزار ارزشمندی برای علوم طبیعی بوده است. در سال 1933 جایزه نوبل فیزیک به شرودینگر اهداء شد.

• دوگانگی موج- ذره در یک آزمایش

آزمایش هائی با پرتو های نور و الکترون انجام گرفته است که در آنها هر دو جنبه، یعنی موج ها و ذره ها، مشاهده می شوند. برای آنکه تداخل رخ دهد گذشته از موارد دیگر لازم است بیش از دو مسیر بین منبع و آشکارساز (صفحه تصویر) برای پرتو وجود داشته باشد. تداخل به وسیله تصویر موج نشان داده می شود. هنگامی که شدت پرتو به اندازه کافی کم و آشکار ساز مناسب باشد، برخورد ذرات را می توان یکی یکی مشاهده نمود. از آن پس جایگاه بسته های انرژی همچون ذراتی در فضا و زمان مشخص می شود.

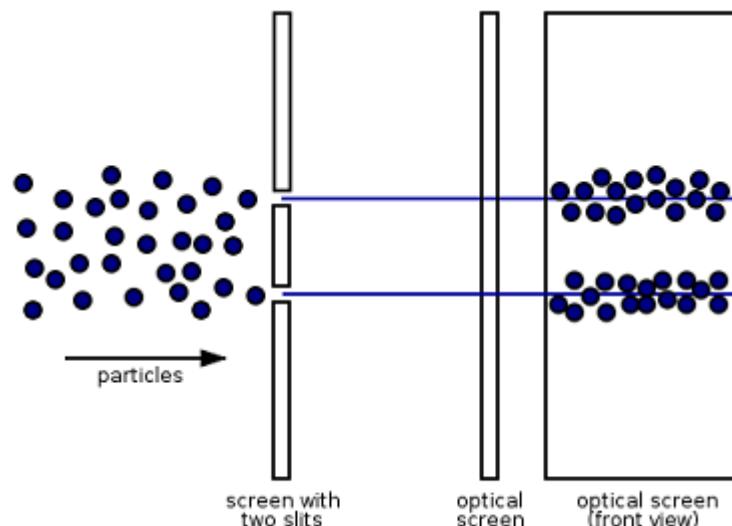
در این خطابه پیشنهاد می شود که: "هر دانشجوی جدید در فیزیک بایستی با مسئله دوگانگی کشمکش داشته باشد. مسئله ای که وجود همزمان مفاهیم ذره و موج را مُجاز می شمارد و بر آن است که این دو مانعه الجمع هستند (آنگونه که Niels Bohr در سال 1927 و در اصل مکملیت خود فرمول بنده کرده است).".

۲-۲ - مرجع عادی

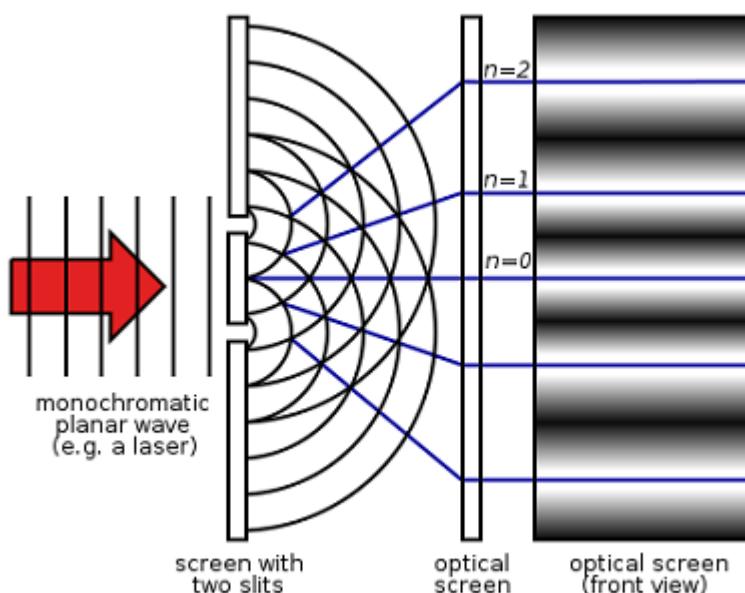
این مرجع به نحو بسیار روشن برداشت کلی رایج در مورد نظریه ذره و نظریه موج را نشان می دهد، مندرجات آن تقریباً در هزاران منبع اینترنتی مشترک است. در ارتباط با موضوع مورد بحث دو تصویر در این

سایت اینترنتی وجود دارد که یکی از آنها، شکل ۲، جزئیات هندسی درستی را از الگوی آزمایش دوشکافی یانگ نمایش می‌دهد که در تحلیل ما بسیار مفید است. یک پاراگراف از این سند همراه با دو تصویر مذبور در پائین درج شده است:

"در سال 1803 فیزیک دان انگلیسی توماس یانگ با انتشار نتایج آزمایش‌های دو شکافی خود شواهد محکمی برای نظریه موجی بودن نور که توسط ریاضی دان هلندی کریستین هویگنس مطرح شده بود ارائه کرد (Scheider, pp.217-219). یانگ آزمایش‌های قبلی با تفرق را تکرار نمود اماً گذاشت که نور متفرق شده از دو شکاف دیگر عبور کند. او استدلال نمود که اگر نور از ذرات تشکیل شده باشد، پس باید تمام آنها از سوراخ‌های جدا از هم عبور کرده و دو نوار روشن در طرف دیگر ایجاد کنند. اماً چنانچه نور متتشکل از امواج باشد، در آن صورت باید یک الگوی تداخلی قابل پیش‌بینی به وجود آورد، همانند آنچه که امواج آب انجام می‌دهند."

شکل ۱- آزمایش دو شکافی با ذرات (بر اساس نظریه موج توماس یانگ)

شکل ۲- آزمایش دو شکافی با موج‌ها (بر اساس نظریه موج توماس یانگ)

<http://www.thestargarden.co.uk/ProblemsWithLight.html>
<http://www.thestargarden.co.uk/QuantumMechanics.html>

پیش از تحلیل جزئیات شکل ۲ جالب است به این نکته اشاره کنیم که در آزمایش دو شکافی یانگ، آنگونه که در 24 نوامبر سال 1803 به انجمن سلطنتی لندن ارائه گردید، عملآً از دو شکاف استفاده

نشده بود؛ بلکه یک پرتو باریک از نور خورشید توسط لبہ یک کارت نازک تقسیم شده بود. نتایج گرفته شده از آن همانند نتایج یک آزمایش دو شکافی بود.

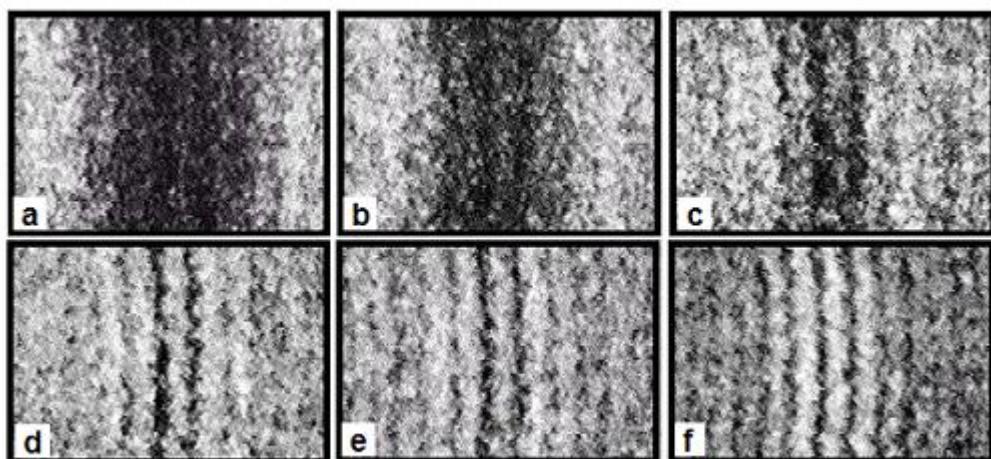
بر اساس شکل ۲، نوار های روشن در کل الگو موازی اما غیر هم فاصله هستند. فاصله بین نوار های همچو این طور متقاضی در دو سوی نوار روشن مرکزی n_5 گام به گام افزایش می یابد. به عبارت دیگر، فاصله بین نوار n_1 و نوار n_2 بیشتر از فاصله بین n_0 و n_1 ، و فاصله بین n_2 و n_3 بیشتر از فاصله بین n_1 و n_2 است، الی آخر. محاسبات مربوطه نیز این توضیح هندسی را که کاملاً کلّی است تأیید می کند. گذشته از این، نظام ریاضی وار نظریه یانگ مبتنی است بر چند فرض برای ساده کردن محاسبات که نمی تواند به نتایجی سالم و درست منجر شود، به ویژه در مقیاس های بسیار کوچک. نباید فراموش کنیم که تمام آنچه گفته شد ویژگی های ذاتی نظریه موج توماس یانگ هستند.

۳- الگوی واقعی آزمایش های دو شکافی

در پارادایم غالب و رایج واژگان زیادی وجود دارد که مرتباً مورد استفاده قرار میگیرند مانند "موج های فوتون"، "موج های اتم"، "موج های ماده" یا حتی "موج های الکترون". این کار شیوه ایست هدفمند برای در هم آمیختن بسیار ساده و بدون دردرس نظریه ذره و نظریه موج؛ چرا که "اصل مکملیت" نیلز بور (Niels Bohr 1885-1962) در مکانیک کوانتومی حرف آخر بوده و به هیچ وجه نباید مورد پرسش قرار بگیرد!

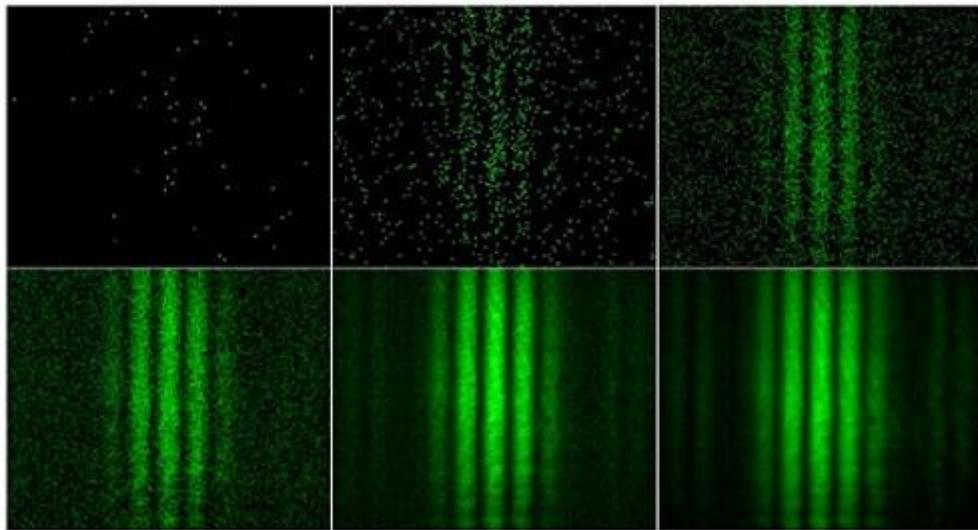
از حدود پنجاه سال قبل به این سو، پیشرفت ها و بهینه سازی های انجام گرفته در فناوری امکان اجرای آزمایش های دو شکافی بسیار دقیق را فراهم نموده است، به ویژه آن آزمایش هائی که با تک فوتون ها، تک الکترون ها و تک اتم ها انجام شده اند. روش نگارنده برای تحلیل نظریه یانگ بسیار ساده است و عبارت است از مقایسه هندسه ای آن نظریه با نتایج این آزمایش های دقیق. بگذارید ابتدا نگاهی کوتاه داشته باشیم به سابقه این آزمایش ها:

آزمایش دو شکافی با الکترون سرانجام در سال 1961 به دست Claus Jönsson از توینینگ انجام گرفت؛ در سال های 1973 و 1974 و در جریان یک کار پژوهشی در دانشگاه توینینگ، Tonomura با گوتفرید مولنستد (Gottfrid Möllenstedt 1912-1997) همکاری داشت، یعنی با نخستین پژوهشگری که با بهینه سازی تفرق سنج های دو منشوری توانست الگو های تفرّقی الکترون را مشاهده نماید؛ آزمایش دو شکافی با تک الکترون در سال 1974 به دست (Pier Giorgio Merli 1943-2008) Giulio Pozzi Gian Franco Missiroli و در شهر Bologna انجام شد و در سال 1989 به وسیله Tonomura و همکارانش تکرار گردید. آزمایش آخری در یکی از مقالات نگارنده زیر عنوان: "علیه مفهوم دو گانگی موج- ذره" به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است. نسخه انگلیسی این مقاله در ماه اوت سال 2010 در سایت toequest.com منتشر شده است. به همین علت در اینجا دو الگوی واقعی دیگر از این آزمایش که به وسیله منابع معتبر انتشار یافته معرفی می شود، آنگونه که در شکل های ۳ و ۴ نشان داده شده است:

شکل ۳- الگوی تفرق با الکترون ها
انجام شده در دانشگاه فنی وین (اتریش)

<http://www.ati.ac.at/~summweb/ifm/main.html>

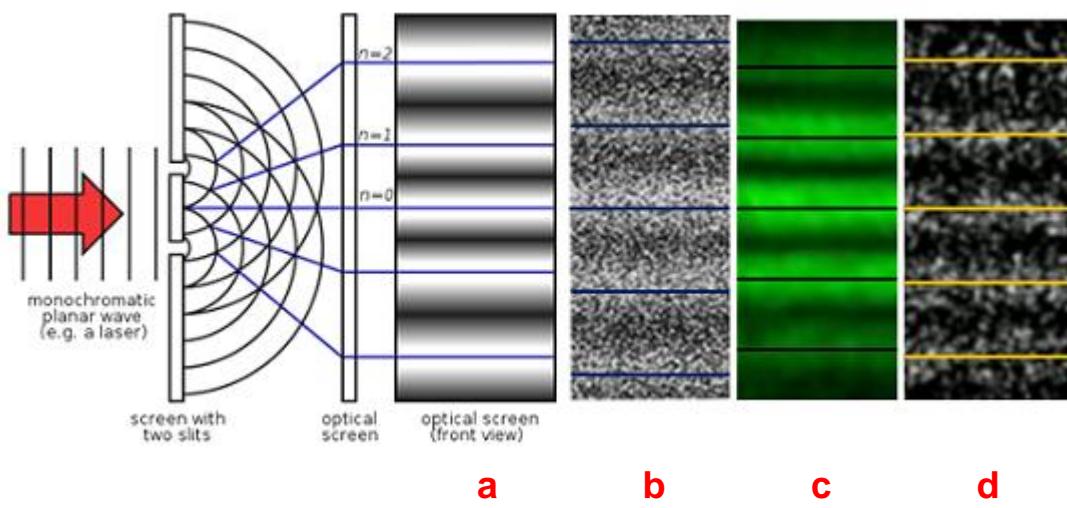

شکل ۴- الگوی تفرقه با تک فوتون ها
ثبت شده توسط Antoine Weis، دانشگاه فریبورگ (سویس)

[!Wave-particle duality of light for the classroom](#)

صرف نظر از تفاوت های موجود بین این دو الگوی واقعی که قابل توضیح هستند و ریشه در ماهیت ذرات، یعنی الکترون ها و فوتون ها، در هر مورد دارند، مشابهت هایی بین آنها دیده می شود. واقعیت این است که در هر دو مورد تمام نوار های روشن در کل الگو موازی و هم فاصله می باشند. این مشابهت ها در تمامی الگو های مربوط به آزمایش های دو شکافی جدید مشترک است. اما قبل از اشاره شد که نوار های مبتنی بر نظام ریاضی وار نظریه موج موازی اما غیر هم فاصله هستند. این ناهمخوانی هندسی دلیل قاطعی است برای شکست نظریه موج توماس یانگ. حرف آخر را در علم طبیعت می زند.

در شکل ۵ امکان مقایسه بین شماری از الگو های اشاره شده در بالا و الگوی نظریه توماس یانگ به گونه ای دقیق تر فراهم شده است.

- (a) الگوی آزمایش دو شکافی بر اساس نظریه موج توماس یانگ
- (b) الگوی آزمایش دو شکافی با تک الکترون ها، هیتاچی (ژاپن)
- (c) الگوی آزمایش دو شکافی با تک فوتون ها، دانشگاه فریبورگ (سویس)
- (d) الگوی آزمایش دو شکافی با تک فوتون ها، دانشگاه لایدن (هلند)

شکل ۵- مقایسه الگو های واقعی آزمایش دو شکافی با الگوی نظریه موج توماس یانگ

۴- پارادایم منطقی

به نظر نگارنده، نظریه موج توماس یانگ یکی از مهمترین دلایل تفسیرهای نادرست در مورد مکانیک کوانتومی است. البته باید در نظر داشت که حدود دویست سال قبل، علاوه بر نابسندگی علوم طبیعی در آن زمان، هیچکس چیزی از مکانیک کوانتومی نمی‌دانست و امکانات تکنولوژیکی نیز بسیار محدود بود. تمام این موارد تا اندازه‌ای ما را قانع می‌سازد تا پیذیریم برای توماس یانگ بسیار دشوار بوده است که نتایج ریاضی نظریه خو را با الگوی مشاهده شده آزمایش‌های دو شکافی خود به درستی مقایسه نماید. اکنون چه باید کرد؟

قویاً توصیه می‌شود که دانشجویان مهندسی و نیز خوانندگان کنگکاوی که صادقانه و بی‌طرفانه مایل به آشنایی شدن با یک پارادایم منطقی در مکانیک کوانتومی هستند، مقالات زیر را گام به گام و به ترتیب مطالعه کنند.

مارسل پروست گفت: سفر واقعی اکتشاف در این نیست که چشم اندازهای جدیدی جستجو نمائیم، بلکه در این است که با چشمان جدیدی به دنیا نگاه کنیم.

- (۱) **تعريف عدم قطعیت ، (نسخة انگلیسی) ، (نسخة آلمانی)**
- (۲) **تابع موج، توزیع گاؤسی پیشرفته ، (نسخة انگلیسی) ، (نسخة آلمانی)**
- (۳) **علیه مفهوم دو گانگی موج- ذره ، (نسخة انگلیسی) ، (نسخة آلمانی)**
- (۴) **طول دقیق پلانک گرانش کوانتومی را آشکار می کند ، (نسخة انگلیسی) ، (نسخة آلمانی)**

یاد داشت ها:

- نسخه انگلیسی این مقاله زیر عنوان [The Failure of Thomas Young's Wave Theory](#) در ماه ژوئن سال ۲۰۱۲ در سایت toequest.com منتشر شده است.
- نسخه آلمانی این مقاله زیر عنوان [Der Misserfolg von Thomas Young Wellentheorie](#) در ماه ژولای سال ۲۰۱۲ در سایت toequest.com انتشار یافته است.